

LBRIS

We know
books

ELLE KENNEDY

Adevărul

OFF - CAMPUS 3

Ediția a II-a

Traducere din limba engleză și note de
SORIN PETRESCU

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
KENNEDY, ELLE

Adevărul / Elle Kennedy ; trad. din lb. engleză și note de
Sorin Petrescu. - Ed. a 2-a. - București : Epica, 2026

ISBN 978-630-6711-36-9

I. Petrescu, Sorin (trad. ; note)

821.111

1.

Allie

Putem vorbi?

Te rog!!!

*Ce naiba, Allie?! După toate printre care am trecut împreună,
merit mai mult.*

*N-ai vorbit serios când ai spus că s-a terminat între noi,
așa-i?*

Vrei să-mi RĂSPUNZI naibii?

Știi ce? S-o ia dracu' de treabă! Vrei să mă ignori? Bine.

E vineri seară. Ies din centrul de fitness al campusului și îmi verific telefonul. Am șase mesaje noi. Toate sunt de la Sean. Aseară m-am despărțit de el. Cu toate că evoluția tonului mesajelor — de la implorator la sfidător — nu trece neobservată, mă surprind deranjată de greșeala lui de exprimare.

După toate printre care...

E corect „toate lucrurile prin care”, nu „*printre* care”! Și mă îndoiesc că e vina funcției Autocorrect. Sean nu e cel mai isteț tip de pe planetă.

Recunosc: afirmația mea nu e tocmai adevărată. La unele lucruri e foarte priceput. De pildă, baseballul. Tipul ăsta a memorat toate statisticile despre meciuri, începând cu cele care au avut loc în anii '60. Dar la școală nu se descurcă strălucit. Și nici un iubit grozav nu este.

Niciodată nu am vrut să fiu una dintre fetele care se despart și se împacă iar cu același tip, la nesfârșit. Am avut impresia că sunt mai presus de lucrurile astea, dar am căzut sub vraja lui Sean McCall încă din primul meu an la Universitatea Briar. M-a cucerit cu felul în care arată și cu zâmbetul lui de puștan. Zâmbetul acela superb, atrăgător, cu gropițe și plin de promisiuni.

Mă uit din nou la telefon. Bănuiala mi se strecoară în minte. Of! Despre ce vrea să-mi vorbească? Aseară ne-am spus tot ce era de spus. Când i-am zis că s-a terminat și am ieșit valvârtej din casa frăției studențești din care Sean face parte, am vorbit foarte serios.

Chiar că am terminat-o cu el! În trei ani de relație, e a patra noastră despărțire. Nu pot continua în felul ăsta, într-un cerc vicios de bucurie și durere, mai ales când persoana cu care ar trebui să-mi clădesc viitorul este hotărâtă să mă țină în loc.

Chiar și așa, inima mă doare. Este greu să te desparți de cineva care a fost așa de important în viața ta, pentru mult timp. Este și mai greu s-o faci când persoana respectivă refuză să se despartă de tine.

Oftând, cobor în grabă scările spre alea cu pietriș, care serpuiește prin campus. De obicei admir peisajul — superbe clădiri vechi, băncile din fier forjat și umbra copacilor uriași —, dar în seara asta nu vreau decât să ajung cât mai repede în camera mea, să-mi trag cuvertura peste cap și să mă izolez de lume. Din fericire, Hannah, colega mea de apartament, este

plecată în weekendul ăsta, ceea ce înseamnă că n-o să-mi țină predici despre cât de periculos e pentru echilibrul meu emoțional să-mi plâng de milă.

Însă aseară nu prea m-a mustrat. În schimb, a jucat la perfecție rolul de cea mai bună prietenă. În clipa în care am intrat pe ușă, după ce l-am părăsit pe Sean, Hannah mă aștepta în sufragerie, cu înghețată, o cutie cu șervețele și două sticle cu vin roșu. Jumătate de noapte mi-a tot întins șervețele și mi-a ascultat bâiguilele.

Despărțirile sunt *nașpa*. Mă simt ca și cum am dat greș. Ba nu. Mă simt ca o dezertoare. Ultimul sfat dat de mama, înainte să moară, a fost să nu mă dau bătută când vine vorba de dragoste. De fapt, mi-a băgat ideea asta în cap cu mult timp înainte să se îmbolnăvească. Nu cunosc toate amănuntele, dar la noi în casă nu era un secret că viața de cuplu a părinților mei a avut de suferit de câteva ori în timpul căsniciei lor de optsprezece ani. Dar au găsit mereu puterea de a continua. Și-au dat *silința*.

De câte ori mă gândesc la faptul că l-am părăsit pe Sean, mi se pune un nod în gât. Poate că ar fi trebuit să lupt mai mult pentru relația noastră. La urma urmei, știu că mă iubește...

Dacă te-ar fi iubit, nu ți-ar fi dat un ultimatum, îmi răspunde o voce aspră. *Ai procedat corect.*

Cunosc vocea asta. E a tatei, cel mai mare susținător al meu. În ochii lui, eu nu iau decizii greșite.

Ce păcat că Sean nu mă poate vedea la fel!

Când mai am cinci minute de mers până la clădirea Bristol House, unde împart cu Hannah un apartament cu două camere, telefonul meu începe să bâzâie.

Drace! Alt mesaj de la Sean.

O, la naiba!

Îmi pare tare rău că ți-am vorbit urât, scumpo. Pur și simplu eram supărat. Tu ești totul pentru mine. Sper că știi.

Apare și al doilea mesaj: *Vin la tine după cursuri. O să vorbim.*

Mă opresc în loc. Un fior de panică mă cutreieră. Nu mi-e teamă de Sean în sens fizic. Știu că n-ar ridica mâna asupra mea și nici nu ar face vreo criză de furie. Dar mă tem că o să mă îmbrobodească. E foarte priceput la capitolul ăsta. Ca să capitulez, e de ajuns să-mi spună „scumpo” și să afișeze zâmbetul lui adorabil.

Supărarea, teama și tulburarea se luptă în mine pe măsură ce recitesc mesajele. Sean joacă la cacealma. Doar n-ar veni fără să fie invitat, nu?

Vai de capul meu!

Cu degete tremurânde, o sun pe Hannah. După câteva secunde, aud vocea ei liniștitoare:

— Hei, care-i treaba? Ești bine?

În fundal aud o discuție. O voce de fată — Grace Ivers, iubita lui Logan. Deci Hannah și iubitul ei, Garrett, au plecat deja spre Boston. M-a invitat să-i însoțesc, dar am refuzat-o pentru că nu voiam să fiu a cincea roată la căruță. Să stau în preajma a două cupluri superîndrăgostite? Nu, mulțumesc!

Acum aș vrea să fi acceptat invitația, pentru că în acest weekend o să fiu singură, iar Sean vrea să-mi *vorbească*.

— Sean vrea să vină la mine diseară, băigui eu.

Șocată, Hannah icnește.

— Ce? *Nu!* De ce ai acceptat să...

— N-am acceptat nimic! Nici măcar nu m-a întrebat dacă poate să treacă pe aici. Mi-a trimis doar un mesaj că vine încoace.

— Ce naiba?!

Pare întoarsă pe dos. Exact așa mă simt și eu.

Mă cuprinde panica.

— Știu, Han. Nu pot să dau ochii cu el! Încă mă doare despărțirea asta. Dacă apare la mine, s-ar putea să cedez și să mă împac cu el.

— Allie...

— Crezi că dacă închid toate luminile și încui ușa va crede că nu sunt acasă și va pleca?

Hannah trage o injurătură.

— Din câte îl știu eu pe Sean, o să aștepte în fața ușii toată noaptea. Știi ce, Allie? N-ar fi trebuit să accept să merg la meciul cu Bruins. Ar trebui să fiu acasă, cu tine. Ia stai! O să-l pun pe Garrett să întoarcă mașina și...

— Nici vorbă! o întrerup eu. *Nu* te las să-ți anulezi călătoria din cauza mea. E ultima ta ocazie să faci ceva distractiv înainte de sfârșitul sezonului.

Iubitul ei este căpitanul echipei de hochei a Universității Briar, ceea ce înseamnă că programul lui de antrenamente și meciuri o să fie foarte aglomerat — mai ales acum, când a început sezonul. Deci Hannah n-o să-l mai vadă la fel de des. Refuz să fiu cea care face praf prețiosul lor weekend împreună.

Înghit în sec și adaug:

— Vreau un sfat. Te rog, spune-mi ce să fac! S-o întreb pe Tracy dacă pot să stau cu ea?

— Nu. Nu e bine să fii în cămin, dacă Sean începe să bântuie pe holuri. Poate cu Megan... Nu. În weekendul ăsta vine iubitul ei în vizită. Probabil că vor să fie singuri... Dacă te-ai duce să stai cu Stella? sugerează ea.

— Ea și Justin s-au mutat împreună săptămâna trecută. Nu cred că-și doresc un oaspete.

— Stai o secundă.

Urmează o pauză lungă. Aud vocea înăbușită a lui Garrett, dar nu disting ce spune. Apoi Hannah revine:

— Garrett spune că poți să stai în camera lui în weekendul ăsta. Dean și Tuck vor fi în casă, așa că, dacă Sean își dă seama unde ești și dă buzna acolo, băieții o să-l dea afară.

Din nou, vocile murmură în fundal.

— Poți să dormi în camera lui Garrett, adaugă ea.

Sunt nehotărâtă. E ridicol. Nu-mi vine să cred că îi permit lui Sean să mă alunge din cămin. Dar dacă își face apariția aici și îmi bate la ușă ore în șir? Sau, mai rău, dacă pune melodia aia celebră din filmul *Say Anything*, în timp ce Sean stă pe gazon, la fereastra mea? Bleah! *Urăsc* melodia aia.

— Ești sigură că e-n regulă dacă mă duc acasă la Garrett? întreb eu.

— Da. Foarte sigură. Logan o să le trimită un mesaj lui Dean și lui Tucker, ca să-i anunțe. Poți să mergi acolo oricând vrei.

Ușurarea îmi furcă trupul, însoțită de o undă de vinovăție.

— Pune-mă pe *speaker*! Vreau să-i spun ceva lui Garrett.

— Sigur. Stai așa!

O clipă mai târziu, se aude vocea profundă a lui Garrett
Graham:

— Găsești cearșafuri curate în dulapul cu rufe. Ar fi o idee bună să-ți aduci o pernă. Wellsy crede că a mea e prea moale.

— Pernele tale chiar *sunt* prea moi, zice Hannah. E ca și cum aș dormi pe bezele înmuiate.

— E ca și cum ai dormi pe un nor pufos, o corectează Garrett. Crede-mă, Allie, pernele mele sunt bestiale. Dar să-ți aduci perna ta, pentru orice eventualitate.

— Mersi pentru atenționare. Dar ești sigur că e în regulă? Nu vreau să deranjez.

— E în regulă, scumpo. N-ai decât să fluturi din gene, și Tuck o să-ți gătească o cină pe cinste. Logan i-a atras atenția lui Dean să nu se dea la tine, așa că stai liniștită.

Da, cum să nu! Dean Heyward-Di Laurentis este cel mai mare fustangiu de pe planetă. De fiecare dată când ne intersectăm, încearcă să mi se strecoare în chiloși. Și nici măcar nu mă simt deosebit de flatată că mă bucur de o asemenea atenție, pentru că încearcă același lucru cu *toate fetele*.

Dar nu-mi fac griji. Știu cum să-l iau pe Dean, iar Tucker va sta între mine și colegul lui în călduri.

— Îți sunt recunoscătoare, îi zic eu lui Garrett. Serios! Îți rămân datoare.

Hannah intervine:

— Trimite-mi un mesaj când ajungi acasă la Garrett, OK? Și apoi închide-ți telefonul, ca să nu te hărțuiască Sean.

V-am zis cât de tare o iubesc pe cea mai bună prietenă a mea?

Mă simt mult mai bine. Poate că-i o idee bună să plec din cămin pentru un weekend. O să fie o pauză plăcută: două zile în care să-mi limpezesc mintea și să mă adun. Iar atâta timp cât Tucker și Dean vor fi prin preajmă, n-o să mă simt tentată să-l sun pe Sean. De data asta ne trebuie o despărțire pe bune. Niciun fel de contact pentru cel puțin câteva săptămâni. Sau câteva luni. Sau ani.

Sincer, nu știu cum o să supraviețuiesc despărțirii. L-am iubit pe tipul ăsta ani de zile. Sean are momente când se poartă drăguț. Ca atunci când apărea la ușa mea, aducându-mi supă, când eram bolnavă. Și când...

Alertă de alunecare în trecut!

Sirene de alarmă îmi răsună în cap, dezmeticindu-mă. Nu. N-o să alunec în trecut. N-are importanță că e capabil de

drăgălășenii; de asemenea, e capabil de măgării, așa cum a dovedit-o aseară.

Îmi îndrept umerii și grăbesc pașii, hotărâtă să urmez planul. Sean și cu mine am terminat-o. Nu trebuie să-l văd, nici să-i scriu. Nu trebuie să fac nimic care m-ar aduce în calea lui.

Prima zi din existența mea fără Sean a început în mod oficial.

*

Dean

Este vineri seară. Stau tolănit pe canapeaua mea din sufragerie și sorb dintr-o bere în timp ce două tipe blonde — două blonde foarte sexy, foarte goale — se mozolesc în fața mea. Viața mea este extraordinară.

— Ce noapte mișto! mă entuziasmez eu.

Privirea mea s-a lipit de mâinile lui Kelly, care alunecă spre sânii obraznici ai lui Michelle. Kelly îi strânge, iar eu gem.

— Ar fi mai bine dacă ați veni lângă mine.

Fetele se dezlipesc una de cealaltă și râd.

— Dă-ne un motiv să venim la tine! mă tachinează Kelly.

Ridic o sprânceană, apoi îmi apuc penisul tare ca piatra. Îl frec ușor.

— Ăsta nu-i un motiv suficient de bun?

Michelle este prima care se apropie de mine. Sânii i se leagănă. Se urcă în poala mea și începe să mă sărute. După o secundă, Kelly se cuibărește lângă mine. Buzele ei moi și calde se lipesc de gâtul meu. Iisuse! Sunt atât de excitat că mă doare, iar zeițele astea sunt hotărâte să mă facă să le implor. Mă

ADEVĂRUL

torturează cu săruturi. Săruturi lungi, excitante și umede, limbi păcatoase și mușcăături blânde, care mă înnebunesc.

Mi-ar plăcea să declar că acest trio pervers este o experiență nouă pentru mine și că eticheta de fustangiu, pe care mi-au pus-o coechipierii mei, e o exagerare. Dar nu este, iar eticheta a rămas la locul ei. Îmi place să fac sex. Fac sex la greu. Ăsta sunt și n-ai ce-mi face!

Gem când degetele lui Kelly îmi cuprind penisul.

— Doamne! Cum de sunt așa norocos?

— Nu ești norocos încă, glumește Michelle, dându-și părul peste umăr. N-o să-ți dai drumul înaintea noastră, înțelegi?

Are dreptate. Am promis și am de gând să-mi țin promisiunea. Contrar părerii amicilor mei, pentru mine e important ca fata să se simtă bine când facem sex. Sau *fetele*, în cazul de față. Două fete frumoase și nerăbdătoare se iubesc cu mine, dar și între ele.

Alo, Raiul? Eu sunt Dean Di Laurentis. Mulțumesc că mă primești în vizită!

— Bine. O să mă pun pe treabă, spun eu, apoi o întind pe o pernă și-mi apropiu gura de pieptul ei.

Prind un sfârc între buze și-l sug tare. Coapsele ei se arcuiesc. Kelly se apleacă lângă mine și-i linge celălalt sfârc. Sfinte Sisoe! Gem îndeajuns de tare încât aș putea trezi până și morții.

Kelly îmi aruncă o privire și-mi zâmbeste.

— M-am gândit că ai nevoie de puțin ajutor, zice ea.

Săruturile mele coboară spre stomacul lui Michelle, către punctul unde coapsele ei se întâlnesc cu cele ale prietenei ei.

Am ajuns în Nirvana.

Buzele mele cutreieră pielea ei bronzată și formele dulci, până ajung la locul după care-mi lasă gura apă. Kelly deja îl linge. Fir-ar să fie! Nu sunt sigur că mă pot controla suficient

de mult ca să le satisfac pe amândouă. Deja sunt pe cale să explodez.

Neluând în seamă zvâcnitura dintre picioare, îmi umezesc buza de jos, îmi apropiu gura de păsărica lui Michelle și... afurisita de sonerie începe să sune!

La naiba! Ceasul digital al playerului Blu-Ray arată ora opt și jumătate. Încerc să-mi amintesc dacă i-am spus vreunui tip că poate veni în vizită în seara asta. Dar azi nu am vorbit cu nimeni în afară de colegii mei de cameră, iar ei sunt absenți. Garrett și Logan au plecat la Boston acum o oră, cu prietenele lor, iar în seara asta Tucker merge la film, cu o tipă.

— Stați nițel.

Ling jucăuș coapsa lui Michelle, apoi mă ridic de pe canapea și-mi caut boxerii.

Mă grăbesc să deschid ușa. Când văd cine stă în prag, mijesc ochii.

— Nu ți-ai ales bine momentul, păpușă, îi spun eu celei mai bune prietene a lui Hannah. Amica ta deja a plecat. Revino duminică!

Încerc să închid ușa. Mda, sunt un mitocan nemernic.

Din păcate, blonda din prag strecoară o cizmă neagră între ușă și toc.

— Nu fi dobitoc, Dean! Doar știi că o să petrec weekendul aici.

Sprâncenele mi se ridică brusc.

— Hm? Ce?

Mă uit mai atent la ea și observ rucsacul plin care-i atârână pe umăr. Și valjoara roz de pe podea.

Allie Hayes oftează din rărunchi.

— Logan ți-a explicat totul într-un mesaj. Lasă-mă să intru! Mi-e frig.

Îmi înclin capul într-o parte și apoi, nu prea politicos, îi împing piciorul din ușă.

— Așteaptă aici. Mă întorc imediat.

— *Vorbești serios?!*

Ușa i se închide în nas.

Luptându-mă cu iritarea, mă reped în sufragerie, unde Michelle și Kelly nici măcar nu bagă de seamă că m-am întors — sunt prea ocupate. Îmi ia aproape un minut să-mi găsesc telefonul. În cele din urmă, când îl ridic de la podea, descopăr că prietena lui Hannah nu minte.

Am cinci mesaje necitite. Asta se-ntâmplă când ești făcut sendviș între două fete super-sexy.

Logan: *Salut, amice! Prietena lui Wellsy, Allie, o să doarmă la noi în weekend.*

Logan: *Ține-ți scula în pantaloni! G. și cu mine n-avem chef să te snopim în bătaie dacă încerci ceva. Deși poate că Wellsy o să aibă chef de puțină violență. Așa că: sculă = pantaloni = nu ne deranja musafira!*

Hannah: *Allie va sta cu voi până duminică. E cam vulnerabilă. Dacă profiți de ea, o să mă faci foarte nefericită. Și nu vrei să mă faci nefericită, nu-i așa?*

Chicotesc. Hannah e plină de tact, ca întotdeauna. Citesc și celelalte două mesaje.

Garrett: *Allie va sta în camera mea.*

Garrett: *Penisul tău să stea în camera ta!*

Sinte Sisoe! De ce e toată lumea fascinată de penisul meu?

Se putea o sincronizare mai proastă? Îmi întorc privirea spre canapea. Degetele lui Kelly sunt exact unde aş dori să fie ale mele în clipa asta.

Îmi dreg glasul și fetele se uită la mine. Ochii lui Michelle sunt tulburi din cauza atenției speciale pe care i-o oferă prietena ei.

— Îmi pare foarte rău, dar trebuie să vă cărați, le zic eu.

Două perechi de ochi se holbează la mine.

— Poftim? izbucnește Kelly.

— Am un musafir neașteptat, mormăi eu. Casa asta tocmai a devenit o zonă interzisă minorilor.

Michelle mă întreabă ironic:

— De când îți pasă că te vede cineva când ți-o tragi?

Are dreptate. De obicei nu-mi pasă dacă mai este cineva prezent. Însă nu pot să-mi expun dezvățul în fața prietenei lui Hannah. Nici în fața lui Hannah sau a lui Grace. Băieților nu le pasă. Ei știu cum stă treaba. Dar sunt convins că amicilor mei nu le-ar conveni să le corup iubitele. În clipa în care au intrat pe teritoriul relațiilor serioase, foștii mei parteneri într-ale dezvățului au devenit sfinți. De-a dreptul trist!

— Musafirul ăsta este o floare delicată, spun eu sec. Probabil că ar leșina dacă ne-ar vedea pe toți trei împreună.

— N-aș leșina, mă contrazice vocea supărată a lui Allie, dinspre ușă.

Și eu sunt la fel de supărat. Tipa a intrat aici de parcă e la ea acasă!

Mă încrunt la ea.

— Ți-am zis să aștepti afară!

— Iar eu ți-am spus că mi-e frig.

Nu o deranjează deloc că la trei metri de ea sunt două fete goale.

Fetele o studiază pe Allie de parcă ar fi o bacterie la microscop. Apoi strâmbă din nas și o ignoră. Tipele devin competitive

ADEVĂRUL

când eu sunt în preajma lor, dar e evident că ele n-o consideră pe Allie o rivală serioasă.

Le înțeleg. Allie poartă o geacă neagră, umflată, cizme și mănuși cu un deget, iar părul blond i se ițește de sub căciula roșie, tricotată. Este prima săptămână din noiembrie. Nu a nins și nici nu e chiar așa de frig. Deci nu e nevoie să te înfocolești. Poate doar dacă ești țăcănit. Allie Hayes intră în sufragerie și se așază pe fotoliul din fața canapelei.

Își deschide fermoarul gecii. Le aruncă musafirelor mele o privire și apoi îmi sugerează:

— De ce nu vă mutați mica petrecere la etaj? Eu o să stau aici și o să mă uit la un film.

— Poți să te uiți la un film în camera lui Garrett, spun eu apăsător.

De fapt, nu are importanță. Deja mi-a stricat chef. Nu mă simt confortabil să-mi fac de cap cu două tipe când în casă mai e și cea mai bună prietenă a lui Hannah.

Oftez și le propun fetelor:

— O lăsăm pe altă dată?

Nu se împotrivesc prea tare. Domnișoara Allie chiar că le-a stricat tuturor chef.

Nu le bagă în seamă pe fete. Este prea ocupată cu datul jos a o mie de straturi de haine de iarnă, pe care le pune pe brațul fotoliului. Când este gata, arată categoric mai micuță. Poartă colanți negri și o bluză dungată supradimensionată. Se face repede comodă în fotoliul mare, pluşat.

Le conduc pe Kelly și pe Michelle la ușă. Mă sărută prelung și îmi spun că ne vom relua activitatea cât de curând. Când pleacă, am din nou erecție.

Mă întorc încruntat în sufragerie.

— Ți-a plăcut ce-ai făcut? întreb eu.

— Ce-am făcut?

— Mi-ai stricat ploile.

Allie râde.

— Și de ce nu le-ai zis Blondei și Superblondei să se mute la etaj? Nu trebuia să le dai afară din cauza mea.

— Chiar crezi că aș fi putut să le-o trag știind că tu ești la parter?

Izbucnește din nou în hohote.

— Tu ți-o tragi în *public*, aproape tot timpul. De ce-ți pasă că sunt aici? Sau poate că există vreo problemă în camera ta? Hannah spunea că mereu ți-o tragi aici, în sufragerie. Care-i problema? Ai ploșnițe în saltea?

Strâng din dinți.

— Nu.

— Atunci, de ce nu vrei să-ți desfășori activitățile acolo?

— Pentru că...

Mă încrunt iar.

— Nu-i treaba ta. Dar tu de ce ești aici? A luat foc Bristol House?

— Mă ascund.

Allie se uită prin sufragerie.

— Unde este Tucker? Garrett a zis că e și el aici.

— E plecat.

Își împinge în afară buza de jos.

— Nasol! El sigur s-ar fi uitat la film cu mine. Dar va trebui să mă mulțumesc cu tine.

— Îmi strici ploile și acum ai pretenția să stau cu tine?

— Crede-mă, ești ultimul om cu care vreau să petrec timp, dar trec printr-o criză, iar tu ești singura persoană din casa asta. Trebuie să-mi ții companie, Dean. Altfel, o să fac o prostie și-mi voi distruge viața.

ADEVĂRUL

Hannah mi-a spus că Allie e studentă la Facultatea de Teatru. Mda. Iată dovada: e super-treatrală.

— Te rog..., adaugă Allie.

Expresia ei imploratoare stăruie. Am fost dintotdeauna vulnerabil în fața unei perechi de ochii mari și albaștri. Mai ales dacă aparțin unei blonde drăguțe, cu sâni beton.

Cedez.

— Ai câștigat. O să-ți țin companie.

Allie se luminează la față.

— Ce film vrei să vedem?

Ce enervant! Seara mea de vineri s-a dus naibii: de la sex fierbinte în trei, la dădăcitul celei mai bune prietene a iubitei celui mai bun prieten al meu.

Scula mea încă e tare ca piatra mulțumită săruturilor de adio din partea musafirelor mele.

Minunat!

2.

Allie

Autocontrolul meu este în mâinile lui Dean Heyward-Di Laurentis, un tip renumit pentru *lipsa* lui de autocontrol. Prin urmare, am încurcat-o.

Dar n-o să-l sun pe Sean. N-are importanță că acum douăzeci de minute mi-a trimis o poză cu noi doi în vacanța de anul trecut, din Mexic. A folosit o aplicație siropoasă și a desenat o inimă mare și roșie în jurul fețelor noastre.

A fost o călătorie cu adevărat reușită...

Alung amintirea și înhaț telecomanda de pe măsută.

— Ai Netflix? întreb.

Când întorc capul spre Dean, văd că încă pare iritat de prezența mea.

Am eu vedenii sau chiar are o erecție? Sunt suficient de amabilă încât nu-l tachinez pe tema asta. Până la urmă, înainte să apar aici, a fost cât pe ce să facă sex cu două fete.

Privirea mea îi cercetează pieptul gol. Nu pot să neg că arată absolut spectaculos. Tipul este *bine de tot*. Înalt și suplu, cu mușchi perfect sculptați. Barba nerasă, blondă și sexy, îi umbrește

ADEVĂRUL

maxilarul perfect. Mare păcat! Un nemernic n-ar trebui să arate așa.

— Bun. Alege tu ce vedem, răspunde el. Mă duc repede sus, s-o frec, și mă întorc.

— OK. Cred că am chef să văd... Pofitim?! Ce-ai zis?

Dar el a plecat deja, lăsându-mă cu gura căscată. Ce vrea să facă sus? A glumit, nu?

Deși nu ar trebui, îmi imaginez scena. Dean sus, în camera lui. Cu scula într-o mână, iar cu cealaltă... Strângând așternuturile? Sau poate că stă în picioare și se sprijină de marginea biroului, plin de concentrare, schimonosindu-se și mușcându-și buza de jos...

De ce încerc să-mi închipui cum se masturbează tipul ăsta?

Butonez telecomanda până dau de Netflix, apoi încep să caut cele mai recente filme.

În mai puțin de cinci minute, Dean revine în cameră. Din fericire, acum poartă pantaloni. Doar că a uitat să-și pună boxerii. Știu asta pentru că betelia pantalonilor lui de trening e atât de coborâtă pe coapsele lui, încât aproape că văd... lucruri pe care nu sunt interesată să le văd.

În continuare, e fără tricou. S-a îmbujorat.

— Chiar te-ai masturbat adineauri?

Dă afirmativ din cap, de parcă nu-i mare scofală.

— Ce, crezi că puteam să rabd un film întreg în starea aia? Mă holbez la el.

— Deci nu poți face sex cu altcineva cât timp sunt și eu în casă, dar poți merge sus să faci *asta*?

Un rânjel i se lățește pe buze.

— Aș fi putut s-o fac aici, dar ai fi fost tentată să iei parte la acțiune. Am încercat să fiu de treabă.

Cu greu mă abțin să-mi dau ochii peste cap. Îl asigur: